

DEUTSCHE POST OCH DHL INTERNATIONAL MOT KOMMISSIONEN  
FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)  
den 10 februari 2009 \*

I mål T-388/03,

**Deutsche Post AG**, Bonn (Förbundsrepubliken Tyskland),

**DHL International**, Diegem (Belgien),

företrädna av advokaterna J. Sedemund och T. Lübbig,

sökande,

mot

**Europeiska gemenskapernas kommission**, företrädd av V. Kreuzsitz och  
M. Niejahr, båda i egenskap av ombud,

svarande,

\* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2003) 2508 slutligt av den 23 juli 2003, att inte göra några invändningar med anledning av det preliminära granskningsförfarandet enligt artikel 88.3 EG, som inletts beträffande flera åtgärder vidtagna av belgiska myndigheter till förmån för det offentligägda belgiska postföretaget La Poste SA,

meddelar

## FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová samt domarna K. Jürimäe och S. Soldevila Fragoso (referent),

justitiesekreterare: handläggaren K. Andová,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 14 maj 2008,

följande

## **Dom**

### **Bakgrund**

- <sup>1</sup> La Poste SA är ett offentligägt företag med uppgift att tillhandahålla samhälls-omfattande posttjänster i Belgien. Sedan marknaden för posttjänster liberaliserats efterträdde La Poste den 1 oktober 1992 Régie des Postes, som stod under direkt

kontroll av ministère des Postes belge (det belgiska postministeriet). La Poste är numera ett fristående offentligägt företag vars kapital innehas till 100 procent av belgiska staten.

- 2 La Postes uppdrag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, dess prissättning, uppförandekodex gentemot sina användare och subventioner fastställs i lag och preciseras närmare i ett avtal om förvaltning som ingås med staten. Sedan år 1992 har fyra sådana avtal slutits mellan staten och La Poste.
  
- 3 Utöver uppdraget att tillhandahålla samhällsomfattande posttjänster har La Poste även ett stort antal andra uppgifter av allmänt intresse, såsom till exempel grundläggande banktjänster som erbjuds allmänheten, tidningsdistribution till lågpris, distribution av valinformation, utbetalning i hemmet av pensioner, försäljning av fisketillstånd och uppbörd av förvaltningsrättsliga sanktionsavgifter. I avtalet om förvaltning fastställs bland annat regler för ersättning av den extra nettokostanden för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (nedan kallade tjänster av allmänt ekonomiskt intresse).
  
- 4 Av La Postes omsättning är 84 procent hänförlig till sektorn för samhällsomfattande posttjänster. Sektorn för expressförsändelser utgör 4 procent av omsättningen, vilket motsvarar en marknadsandel på 18 procent av denna sektor (*bilaga 1 till ansökan, punkt 27*).
  
- 5 Sökandena, Deutsche Post AG och dess belgiska dotterbolag DHL International (nedan gemensamt kallade Deutsche Post-koncernen) är verksamma på området för posttjänster och i synnerhet på marknaden för förmedling av expressförsändelser och har en marknadsandel på mellan 35 och 45 procent av den belgiska marknaden för denna typ av försändelser.

*Det preliminära granskningsförfarandet*

- 6 År 1999 fattade belgiska staten ett principbeslut om att ge La Poste ett kapitaltillskott. Tillskottet var förenat med villkoret att en företagsplan skulle upprättas som godkänts av koncernens förvaltande organ. Vidare skulle företagsplanen koordineras med en social plan. Företagsplanen antogs den 28 juni 2002 och syftade till att öka företagets produktivitet och lönsamhet, förbättra kvalitén på de erbjudna tjänsterna och att utveckla nya verksamhetsgrenar, vilket ställde krav på stora investeringar.
- 7 Den 8 oktober 2002 gav den belgiska regeringen sitt tillstånd till en ökning av kapitalet i La Poste med 297,5 miljoner euro. Kapitalökningen skulle ske på så sätt att staten tecknade sig för ett kapitaltillskott och gavs motsvarande andel av aktiekapitalet med samma rättigheter som för redan emitterade aktier.
- 8 Genom skrivelse av den 3 december 2002 informerade Konungariket Belgien kommissionen om sin avsikt att öka kapitalet i La Poste med 297,5 miljoner euro. Anmälan skedde med stöd av artikel 88.3 EG. Kommissionen och de belgiska myndigheterna höll därefter tre möten den 12 december 2002, den 6 februari och den 3 april 2003. Parterna hade även en omfattande skriftväxling.
- 9 Sedan sökandena, efter ett anförande av den belgiska ministern för telekommunikationer den 1 juli 2003 följt av en artikel publicerad den 14 juli 2003 i den belgiska dagstidningen *Le Soir*, fått vetskap om att ett granskningsförfarande inletts, tillställde de kommissionen en begäran om upplysningar per fax av den 22 juli 2003, vilket registrerades den 23 juli 2003. Begäran syftade till att få information om hur förfarandet framskridit för att eventuellt bli delaktiga i detsamma i enlighet med bestämmelserna i artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88 EG] (EGT L 83, s. 1).

- 10 Den 23 juli 2003 beslutade kommissionen att inte göra några invändningar till följd av det preliminära granskningsförfarandet i artikel 88.3 EG [beslut K(2003) 2508 slutligt] (nedan kallat det angripna beslutet), eftersom den anmälda åtgärden inte utgjorde statligt stöd.

### *Det angripna beslutet*

- 11 I det angripna beslutet redogör kommissionen för de belgiska myndigheternas argumentation beträffande planen att öka kapitalet i La Poste. De belgiska myndigheterna menar att de agerat som en privat investerare i en marknadsekonomi. Kapitaltillskottet ingår i ett åtgärdsprogram för att öka företagets produktivitet när postmarknaden ska öppnas för konkurrens och syftar till att öka företagets eget kapital, med en förväntan på att investeringen ska ge avkastning. De anser att företaget har goda tillväxtmöjligheter inom de nya verksamhetsgrenarna.
- 12 De belgiska myndigheterna anser vidare att La Poste, sedan år 1992, burit kostnader för vissa av skyldigheterna att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (posthantering, bankverksamhet för personer som inte förfogar över något bankkonto) och att dessa endast delvis täckts av statliga bidrag. Tjänsteföreskrifterna för fyra femtedelar av La Postes anställda har likaså föranlett stora extra kostnader (utbetalning av pensioner mellan åren 1992 och 1997 i stället för avgifter), samt genomförande av förtidspensioneringar.
- 13 I sin rättsliga bedömning av den anmälda åtgärden utgick kommissionen från att staten tilldelat La Poste de särskilda uppgifterna av allmänt ekonomiskt intresse som ingår i företagets uppdrag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster genom vart och ett av avtalen om förvaltning. Om den statliga ersättning som La Poste erhöll inte översteg

den extra nettokostnaden för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse skulle dessa åtgärder enligt rättspraxis inte beaktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. För det fall nämnda ersättning utgjorde statligt stöd skulle det emellertid vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 EG.

- 14 Innan kommissionen påbörjade sin bedömning av den anmälda åtgärden försäkrade den sig i det angripna beslutet om att La Poste, sedan det omvandlats till ett fristående offentligägt företag, inte åtnjuter några åtgärder som kan kvalificeras som statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87 EG. Vid denna granskning fann kommissionen sex åtgärder. Dessa bestod i befrielse från att betala inkomstskatt för juridiska personer, upphävande av pensionsavsättningar till ett belopp av 100 miljoner euro år 1997, möjlighet att åtnjuta en statlig garanti för krediter som bolaget tagit upp, befrielse från fastighetsskatt på fastigheter som användes för allmännyttiga ändamål, överkompensation av finansiella tjänster av allmänintresse i det första avtalet om förvaltning (1992–1997) och två kapitaltillskott på sammanlagt 62 miljoner euro som bolaget erhöll år 1997, vilka inte har anmälts till kommissionen. Vidare konstaterade kommissionen att den extra nettokostnaden för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse hade underkompenenserats.
- 15 Kommissionen ansåg att den inledningsvis borde göra en bedömning av dessa sex åtgärder, eftersom de utgjorde ett villkor för att det anmälda kapitaltillskottet skulle vara lagenligt.

#### Åtgärd 1: Befrielse från att betala inkomstskatt för juridiska personer

- 16 Kommissionen konstaterade att La Poste hade gjort en sammanlagd nettoförlust på 238,4 miljoner euro mellan åren 1992 och 2002 och fann därför att åtgärden, för denna

tidsperiod, inte kunde anses utgöra statligt stöd då den inte medförde någon överföring av statliga.

### Åtgärd 2: Upphävande av pensionsavsättningar år 1997

- 17 Kommissionen konstaterade att en pensionsavsättning på 100 miljoner euro hade gjorts år 1992 när La Poste omvandlades till ett fristående offentligägt företag, för att täcka en del av de pensioner som de anställda förvärvat rättigheter till under åren 1972–1992. Som motprestation överläts fastigheter till La Poste som krävdes för att bedriva allmännyttig verksamhet och som därför inte kunde avyttras. När pensionsreglerna för posttjänstemän enligt deras tjänsteföreskrifter anpassades till det allmänna pensionssystemet år 1997 överfördes denna avsättning, som aldrig varit föremål för något uttag sedan den konstituerades, till överskottsreserven. Enligt kommissionen hade upphävandet av pensionsavsättningen inte medfört någon fördel för La Poste och utgjorde därför inte något statligt stöd.

### Åtgärd 3: Statlig garanti för krediter som bolaget tagit upp

- 18 Kommissionen fann att La Poste, i likhet med Régie des Postes, hade behållit möjligheten att begära statliga garantier när företaget tog upp krediter. Om företaget använde sig av denna möjlighet var det skyldigt att betala en årlig avgift på 0,25 procent till statskassan. La Poste har inte använt sig av möjligheten sedan år 1992, varför kommissionen ansåg att åtgärden inte medfört någon fördel för La Poste och därför inte utgjorde något statligt stöd.

Åtgärd 4: Befrielse från att betala fastighetsskatt på fastigheter som används för allmännyttiga ändamål

- 19 Kommissionen påpekade att La Poste var befriat från fastighetsskatt på fastigheter som La Poste var ägare till och som användes för allmännyttiga ändamål. Denna befrielse från fastighetsskatt innebar a priori en ekonomisk förmån som kan utgöra ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

Åtgärd 5: Överkompensation av finansiella tjänster av allmänintresse i det första avtalet om förvaltning (1992–1997)

- 20 Kommissionen ansåg att den särskilda bokföringen för åren 1992–1997 visade att staten överkompenserat La Poste för de finansiella tjänsterna av allmänintresse och att denna överkompensation eventuellt utgjorde ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1.

Åtgärd 6: Icke anmälda kapitaltillskott som gjordes år 1997 med ett totalt belopp på 62 miljoner euro

- 21 Kommissionen angav att de två kapitaltillskotten som gjordes i mars respektive december 1997, avsedda att balansera den otillräckliga ersättningen för tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse, eventuellt utgjorde ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.



- 22 Kommissionen gjorde därefter en prövning av de åtgärder som kunde utgöra ett statligt stöd (åtgärderna 4–6), med avseende på bestämmelserna i artikel 86.2 EG. Efter att ha beräknat saldot av överkompensationen rörande dessa tre åtgärder respektive underkompensationen av tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse som kommissionen själv påpekat, kom kommissionen fram till att den extra nettokostnaden för att tillhandahålla tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse förblev underkompenserad. De tre berörda åtgärderna utgjorde därför inte något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.
- 23 På samma sätt fann kommissionen att då underkompensationen av den extra nettokostnaden för de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som tillhandahållits under åren 1992–2002 översteg det anmälda kapitaltillskottet, utgjorde detta tillskott inte i sig något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG, eftersom det inte heller innebar någon förmån för La Poste. Kommissionen beslöt därför att inte göra några invändningar mot denna åtgärd.

## Förfarandet och parternas yrkanden

- 24 Sökandena väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 november 2003.
- 25 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 februari 2004 framförde kommissionen en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.

26 Den 14 april 2004 inkom sökandena med sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder.

27 Förstainstansrätten beslutade den 15 december 2004 att låta beslutet angående invändningen om rättegångshinder anstå till den slutliga domen.

28 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

29 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten ska

— avvisa talan,

— alternativt ogilla talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

## Rättslig bedömning

### *Upptagande till sakprövning*

<sup>30</sup> Kommissionens invändning om rättegångshinder grundas på att sökandena saknar talerätt och ett berättigat intresse av att få saken prövad.

### Talerätten

— Parternas argument

<sup>31</sup> Kommissionen har hävdat att talan inte kan upptas till prövning, eftersom sökandena inte är personligen berörda i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.

32 Inledningsvis har kommissionen, i de yttranden som gjordes innan domstolens dom av den 13 december 2005 i mål C-78/03 P, kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (REG 2005, s. I-10737), avkunnades, gjort gällande att för att kunna uppta en talan till prövning som väckts av en konkurrent till stödmottagaren mot ett beslut att inte göra några invändningar, vilket antogs efter det preliminära granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 88.3 EG, krävs enligt rättspraxis att sökandens ställning på den berörda marknaden ska vara väsentligt påverkad av stödåtgärden (domstolens dom av den 19 maj 1993 i mål C-198/91, Cook mot kommissionen, REG 1993, s. I-2487, punkterna 20–26, svensk specialutgåva, volym 14, s. 201, och av den 15 juni 1993 i mål C-225/91, Matra mot kommissionen, REG 1993, s. I-3203, punkt 19, svensk specialutgåva, volym 14, s. 213).

33 Vidare anser kommissionen att även om det antas att det angripna beslutet på något sätt skulle beröra sökandena, så är de inte personligen berörda i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG eller enligt den rättspraxis som följer av domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen (REG 1963, s. 197, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181). De berörs nämligen inte mer av det angripna beslutet än vilket företag som helst som konkurrerar med stödmottagaren på någon av de marknader denne är verksam på.

34 Kommissionen har gjort gällande att sökandenas påstående att kommissionen i punkterna 27 och 28 i det angripna beslutet hänvisar till ett direkt konkurrensförhållande mellan ett företag i Deutsche Post-koncernen och La Poste saknar betydelse, då denna omständighet nämns i den del av det angripna beslutet där sakförhållandena beskrivs och saknar rättsverkan. Enligt kommissionen har de tillåtna stöden inget samband med de verksamhetsområden som nämns i punkt 27 i det angripna beslutet, vilka är i stort sett obetydliga för La Poste.

35 Slutligen betonade kommissionen vid förhandlingen att med tillämpning av nyligen meddelad rättspraxis från domstolen (domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, och dom av den

29 november 2007 i mål C-176/06 P, Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen) kan talan inte upptas till prövning. Sökandena har nämligen endast i mycket allmänna ordalag gjort gällande att de processrättsliga skyddsregler som de omfattas av har åsidosatts, och deras yrkanden avser endast ogiltigförklaring av det angripna beslutet och inte att ett formellt granskningsförfarande ska inledas. Sökandena borde därför ha visat att de påtagligt påverkas av det angripna beslutet för att deras talan skulle kunna upptas till prövning.

<sup>36</sup> Sökandena har för det första påpekat att konkurrenter till en stödmottagare enligt rättspraxis har rätt att angripa det beslut vari kommissionen konstaterar att åtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden efter det preliminära granskningsförfarandet enligt artikel 88.3 EG (domstolens dom i de ovan i punkt 32 nämnda målen Cook mot kommissionen, punkterna 20–24, och Matra mot kommissionen, punkterna 15–20, samt domen av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 45). I nämnda rättspraxis fastställs att företag som berörs av det administrativa förfarandet har talerätt när kommissionen avslutar förfarandet efter den preliminära granskningen utan att inleda det formella granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG, med motiveringen att om talerätt inte förelåg kunde företagen inte göra de processrättsliga skyddsregler gällande som sammanhänger med det formella granskningsförfarandet (domarna i de ovan i punkt 32 nämnda målen Cook mot kommissionen, punkt 24, och Matra mot kommissionen, punkt 17, samt domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 40).

<sup>37</sup> Sökandena har erinrat om att de, redan innan det angripna beslutet antogs, den 22 juli 2003 hade begärt att kommissionen skulle betrakta dem som intresserade parter i den mening som avses i artiklarna 1 h och 20 i förordning nr 659/1999 och att kommissionen inte beaktat deras begäran då den antog det angripna beslutet den 23 juli 2003, varför de berövades sina processuella rättigheter.

38 Vidare har sökandena påpekat att de åtgärder som förklarats förenliga med den gemensamma marknaden i det angripna beslutet snedvrider konkurrensen till nackdel för sökandena, då de är direkta konkurrenter till La Poste på den belgiska marknaden, särskilt inom sektorn för befordran av expressförsändelser. Till stöd för sitt argument har sökandena gjort gällande att Deutsche Post-koncernen hade en total sammanlagd omsättning på 124,8 miljoner euro i Belgien under det räkenskapsår som föregick antagandet av det angripna beslutet, att kommissionen i det angripna beslutet uttryckligen hänvisar till det direkta konkurrensförhållandet mellan Deutsche Post-koncernen och La Poste och att de har en marknadsandel på mellan 35 procent och 45 procent av den belgiska marknaden för befordran av expressförsändelser och dokumenttjänster (kommissionens beslut av den 21 oktober 2002 att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden (ärende N IV/M.2908 – Deutsche Post/DHL (II), punkt 23), medan La Poste endast har en marknadsandel på 18 procent inom denna sektor och medan endast en huvudgrupp bestående av fyra internationella företag är verksamma på den liberaliserade postmarknaden i Belgien, nämligen DHL/DPAG, UPS, TPG/TNT och FedEx (beslutet i det ovannämnda ärendet Deutsche Post/DHL, punkt 26).

— Förstainstansrättens bedömning

39 Enligt artikel 230 fjärde stycket EG får en fysisk eller juridisk person endast väcka talan mot ett beslut riktat till en annan person om det berör honom direkt och personligen.

40 Enligt fast rättspraxis kan andra personer än dem som ett beslut är riktat till göra anspråk på att vara personligen berörda endast om beslutet angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett dylikt beslut är riktat till (domen i det ovan i punkt 33 nämnda målet Plaumann mot kommissionen, punkt 223, och domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 33).

- 41 Vad gäller kommissionens beslut på området för statligt stöd erinrar förstainstansrätten om att en åtskillnad ska göras, i samband med förfarandet för kommissionens kontroll av statligt stöd enligt artikel 88 EG, mellan å ena sidan den inledande fasen av granskning av stöden, vilken anges i artikel 88.3 EG och som enbart syftar till att göra det möjligt för kommissionen att bilda sig en första uppfattning om huruvida stödåtgärden helt eller delvis är förenlig med den gemensamma marknaden, och å andra sidan den fördjupade granskningsfas som anges i artikel 88.2 EG. Denna granskningsfas syftar till att göra det möjligt för kommissionen att få kunskap om samtliga omständigheter i ärendet och det är först under denna fas som kommissionen enligt EG-fördraget har en skyldighet att ge berörda parter tillfälle att yttra sig (domarna i de ovan i punkt 32 nämnda målen Cook mot kommissionen, punkt 22, och Matra mot kommissionen, punkt 16, domen i det ovan i punkt 36 nämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 38, och domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 34).
- 42 Då kommissionen, utan att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG, genom beslut med stöd av artikel 88.3 EG fastslår att ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden, kan de personer som åtnjuter dessa processrättsliga skyddsregler endast göra dem gällande om de har möjlighet att väcka talan mot kommissionens beslut vid gemenskapsdomstolen (domarna i det ovan i punkt 32 nämnda målen Cook mot kommissionen, punkt 23, och Matra mot kommissionen, punkt 17, samt domen i det ovan i punkt 36 nämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 40, och domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 35). Av dessa skäl kommer gemenskapsdomstolen att ta upp en talan om ogiltigförklaring av ett sådant beslut till prövning som väckts av en berörd part enligt artikel 88.2 EG, om den som väckt denna talan gjort det i syfte att tillvarata de processuella rättigheter som han åtnjuter enligt den senare bestämmelsen (domarna i de ovan i punkt 32 nämnda målen Cook mot kommissionen, punkterna 23–26, Matra mot kommissionen, punkterna 17–20, och kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 35).
- 43 Således anses personer, företag eller sammanslutningar, vars intressen eventuellt skadas av att ett stöd beviljas, det vill säga särskilt företag som konkurrerar med stödmottagarna samt branschorganisationer, vara berörda i den mening som avses i artikel 88.2 EG. Dessa personer får därför väcka talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG (domen i det ovan i punkt 36 nämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 41, och domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 36).

44 Om sökanden däremot ifrågasätter det beslut som innehåller själva bedömningen av stödet är det inte tillräckligt att sökanden anses vara berörd enligt artikel 88.2 EG för att talan ska kunna prövas. Sökanden måste då visa att han har en särskild ställning i den mening som avses i den rättspraxis som följer av domen i det ovan i punkt 33 nämnda målet Plaumann mot kommissionen. Så skulle till exempel vara fallet om sökandens marknadsposition påtagligt påverkas av det stöd som är föremål för prövning i det aktuella beslutet (domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 37).

45 Sökandena har i förevarande mål åberopat sju grunder till stöd för sin talan. Som första grund har det gjorts gällande att rätten till försvar har åsidosatts, eftersom kommissionen endast gav sökandena tillgång till en icke-konfidentiell version av det angripna beslutet, i vilken merparten av sifferuppgifterna har strukits för att iakttä principen om skydd för affärshemligheter. Den andra grunden avser åsidosättande av bestämmelserna i artikel 88.3 EG, då kommissionen beslutade att inte inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG, trots att den stött på allvarliga svårigheter vid bedömningen av om de statliga stöden var förenliga med den gemensamma marknaden. Såvitt avser den tredje, den fjärde och den femte grunden har sökandena gjort gällande att kommissionens prövning av de åtgärder som avser befrielse från inkomstskatt för juridiska personer, upphävande av en pensionsavsättning och möjlighet att få statliga garantier för upptagna krediter inte var tillräcklig och även ofullständig. Vidare har sökandena kritiserat att åtgärderna inte kvalificerades som statligt stöd. Sökandena har som sjätte grund ifrågasatt kommissionens metod för att beräkna saldot av den över- respektive underkompensation som gjorts av den extra kostnaden för att tillhandahålla tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse samt innehållet i beräkningen härav. Till stöd för den sjunde grunden har sökandena slutligen anfört att i motsats till de principer som fastställs i domstolens dom av den 24 juli 2003 i mål C-280/00, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (REG 2003, s. I-7747) (nedan kallad domen i målet Altmark), kontrollerade kommissionen inte att tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse tillhandahållits till den för kollektivet lägsta kostnaden.

46 Sökandena har på så sätt ifrågasatt såväl kommissionens beslut att inte inleda det formella granskningsförfarandet som huruvida det angripna beslutet är välgrundat. För att avgöra om sökandenas talan kan upptas till prövning kommer förstainstansrätten därför inledningsvis att analysera om sökandena hade rätt att väcka talan mot det



angripna beslutet för att bestrida att det var välgrundat och därefter om sökandena hade rätt att väcka talan för att göra sina processuella rättigheter gällande.

<sup>47</sup> För det första har sökandena inte visat att deras marknadsposition kan påverkas påtagligt av det stöd som är föremål för prövning i det angripna beslutet.

<sup>48</sup> Endast den omständigheten att beslutet i fråga kan ha en viss påverkan på de existerande konkurrensförhållandena på den relevanta marknaden, och att företagen i fråga befann sig i vilket konkurrensförhållande som helst till det stödmottagande företaget, utgör inte någon sådan påtaglig påverkan (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 10 december 1969 i de förenade målen 10/68 och 18/68, Eridania m.fl. mot kommissionen, REG 1969, s. 459, punkt 7). Ett företag kan således inte enbart åberopa den omständigheten att det konkurrerar med det stödmottagande företaget, utan ska dessutom visa i hur stor utsträckning dess marknadsposition har påverkats (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 23 maj 2000 i mål C-106/98 P, Comité d'entreprise de la Société française de production m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. I-3659, punkterna 40 och 41).

<sup>49</sup> Sökandena har emellertid inte anfört några omständigheter som visar att de befinner sig i en särskild konkurrenssituation på den belgiska postmarknaden, utan har endast påstått att de ingick i en grupp bestående av några företag som är verksamma på den berörda marknaden. Enbart den omständigheten att sökandena nämns vid namn i det angripna beslutet är inte tillräcklig för att styrka att de påverkats påtagligt av de åtgärder som La Poste åtnjutit och som godkändes i det angripna beslutet. I de aktuella textavsnitten har kommissionen nämligen endast angett att den belgiska postmarknaden relativt sett var mera öppen än marknaden i andra medlemsstater då La Postes marknadsandel endast uppgick till 18 procent på marknaden för befordran av expressförsändelser och resterande marknadsandelar innehades av internationella aktörer samt att La Postes handlingsutrymme för traditionell posthantering av huvudsakligen brevörsändelser var mycket mindre än motsvarande utrymme för den

nederländska postaktören TPG eller Deutsche Post World Net (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 27 maj 2004 i mål T-358/02, Deutsche Post och DHL mot kommissionen, REG 2004, s. II-1565, punkterna 39–41).

50 Slutligen har sökandena åberopat vissa sifferuppgifter beträffande sin marknadsandel inom sektorn för befordran av expressförsändelser i Belgien.

51 Dessa uppgifter är emellertid inte i sig av sådan art att de visar att sökandenas konkurrensställning, jämförd med La Postes övriga konkurrenters ställning, påverkades påtagligt av det angripna beslutet.

52 I egenskap av direkta konkurrenter till La Poste på marknaden för befordran av expressförsändelser är sökandena därmed berörda i den mening som avses i artikel 88.2 EG.

53 Förstainstansrätten ska således undersöka om sökandena med sin talan verkligen avsåg att tillvarata sina processuella rättigheter enligt artikel 88.2 EG.

54 Det ska i detta avseende erinras om att förstainstansrätten ska tolka de grunder som en sökande åberopar utifrån deras innehåll snarare än utifrån hur de kvalificeras (domstolens dom av den 15 december 1961 i de förenade målen 19/60, 21/60, 2/61 och 3/61, Fives Lille Cail m.fl. mot Höga myndigheten, REG 1961, s. 588). Förstainstansrätten har således möjlighet att pröva andra argument som en sökande har framfört för att kontrollera om de också utgör stöd för en av sökanden åberopad grund, varigenom uttryckligen framförs tvivel som skulle ha motiverat att förfarandet

i artikel 88.2 EG inleddes (förstainstansrättens dom av den 13 januari 2004 i mål T-158/99, Thermenhotel Stoiser Franz m.fl. mot kommissionen, REG 2004, s. II-1, punkterna 141, 148, 155, 161 och 167, och av den 20 september 2007 i mål T-254/05, Fachvereinigung Mineralfaserindustrie mot kommissionen, ej publicerad i rättsfalls-samlingen, punkt 48). Emellertid ankommer det inte på förstainstansrätten att tolka en sökandes talan – som endast avser huruvida beslutet med bedömningen av stödet i sig var välgrundat – på så sätt att syftet med talan egentligen är att tillvarata sökandens processuella rättigheter enligt artikel 88.2 EG, när sökanden inte uttryckligen åberopat någon grund med detta syfte. I ett sådant fall skulle tolkningen av grunden leda till en omkvalificering av tvisteföremålet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkterna 44 och 47, och domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl. mot kommissionen, punkt 25). I detta avseende måste förstainstansrätten i vart fall grunda sig på omständigheter som anförts av sökanden och som gör det möjligt att sluta sig till att sökanden verkligen har för avsikt att tillvarata sina processuella rättigheter.

55 Sökandena har som andra grund uttryckligen gjort gällande att de processuella rättigheter de åtnjuter enligt artikel 88.2 EG åsidosattes då det angripna beslutet antogs.

56 Det framgår även av ansökan att det i den tredje, den fjärde, den femte och den sjunde grunden anförs omständigheter till stöd för den andra grunden, eftersom sökandena häri gjort gällande att kommissionens prövning på vissa specifika punkter varit otillräcklig och ofullständig och att det formella granskningsförfarandet borde ha inletts (punkterna 29, 37, 41 och 42 i ansökan). På samma sätt utgör den sjunde grunden, det vill säga att kommissionen inte kontrollerade att tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse tillhandahölls till den lägsta kostnaden för kollektivet, en omständighet med hjälp av vilken det är möjligt att visa att kommissionen borde ha inletts det formella granskningsförfarandet. Med dessa grunder som avser att belysa att de aktuella åtgärderna inte kunnat prövas på ett lämpligt sätt inom ramen för det preliminära granskningsförfarandet, får sökandena följaktligen anses ha gjort gällande att de processuella rättigheter de åtnjuter enligt artikel 88.2 EG åsidosattes då det angripna beslutet antogs.

57 Av det ovan anförda följer att sökandena har talerätt.

Berättigat intresse av att få saken prövad

— Parternas argument

58 Kommissionen har gjort gällande att sökandenas talan inte kan tas upp till prövning, eftersom de saknar intresse av tvistens utgång. Enligt rättspraxis krävs nämligen att en sökande alltid visar att han har ett eget intresse av att få saken prövad. Huruvida ett sådant intresse föreligger ska bedömas utifrån tvisteföremålet.

59 Om det angripna beslutet ogiltigförklaras riskerar sökandena, enligt kommissionen, att kommissionens beslut 2002/753/EG av den 19 juni 2002 om Förbundsrepubliken Tysklands åtgärder till fördel för Deutsche Post AG (EGT L 247, s. 27) fastställs, vari nämnda åtgärder förklaras oförenliga med den gemensamma marknaden.

60 Sökandena har påpekat att syftet med deras talan är att tillvarata deras intressen i egenskap av direkta konkurrenter till stödmottagaren La Poste och att talan är helt skild från andra mål som de må vara parter i och som är föremål för prövning vid förstainstansrätten.

## — Förstainstansrättens bedömning

- 61 Vad beträffar kommissionens beslut på området för statligt stöd erinrar förstainstansrätten om att det är först i samband med det fördjupade granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG, vilket syftar till att göra det möjligt för kommissionen att få kunskap om samtliga omständigheter i ärendet, som kommissionen har en skyldighet att ge berörda parter tillfälle att yttra sig enligt EG-fördraget (domarna i de ovan i punkt 32 nämnda målen Cook mot kommissionen, punkt 22, och Matra mot kommissionen, punkt 16, domen i det ovan i punkt 36 nämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 38, och domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet kommissionen mot Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, punkt 34).
- 62 I egenskap av berörda parter enligt artikel 88.2 EG har sökandena ett intresse av att det angripna beslutet, som antogs sedan det preliminära granskningsförfarandet avslutats, ogiltigförklaras. En sådan ogiltigförklaring skulle nämligen med tillämpning av bestämmelserna i artikel 88 EG tvinga kommissionen att inleda det formella granskningsförfarandet och ge sökandena tillfälle att yttra sig och på så vis påverka kommissionens nya beslut.
- 63 För att avgöra om sökandena har ett berättigat intresse av att få saken prövad åligger det däremot inte förstainstansrätten att jämföra de grunder som åberopats inom ramen för denna talan med de argument som sökandena anfört till sitt försvar i ett annat mål.
- 64 Av det ovan anförda följer att sökandena har ett berättigat intresse av att få saken prövad.

- 65 Talan ska således tas upp till prövning och kommissionens invändning om rättegångshinder avslås.

*Föremålet för förstainstansrättens kontroll samt huruvida talan såvitt avser de grunder som åberopats kan upptas till prövning*

Föremålet för förstainstansrättens kontroll

- 66 Vad gäller föremålet för den kontroll som förstainstansrätten ska göra ska det påpekas att en sökande som önskar tillvarata sina processuella rättigheter enligt artikel 88.2 EG kan åberopa vilken grund som helst som anges i artikel 230 andra stycket EG, under förutsättning att de syftar till ogiltigförklaring av det angripna beslutet och, slutligen, till att kommissionen ska inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 16 mars 2004 i mål T-157/01, Danske Busvognmænd mot kommissionen, REG 2004, s. II-917, punkt 41). Det ankommer däremot inte på förstainstansrätten att, i detta skede av kommissionens prövning av ett stöd, uttala sig om det föreligger stöd och om detta i sådant fall är förenligt med den gemensamma marknaden (förslag till avgörande av generaladvokaten Mengozzi i mål C-487/06 P, British Aggregates mot kommissionen, REG 2006, s. I-10515, punkt 71).
- 67 Talan ska således avvisas såvitt avser grunder i ansökan som åberopats för att förstainstansrätten ska avgöra om stöd föreligger och om detta i sådant fall är förenligt med den gemensamma marknaden. I förevarande fall gäller detta dels den sjätte grunden, som avser att kommissionen använt en påstått felaktig metod för att beräkna den över- respektive underkompensation som gjorts av den extra kostnaden för

tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse, dels den tredje, den fjärde och den femte grunden som avser att visa att kommissionen begick ett fel då den fann att de granskade åtgärderna inte utgjorde statligt stöd.

68 Talan ska även avvisas såvitt avser den första grunden som avser åsidosättande av rätten till försvar, då sökandena varken styrkt eller ens påstått att de sifferuppgifter som utelämnats i den icke-konfidentiella versionen av det angripna beslutet var nödvändiga för att uppnå att kommissionen inledde det förfarande som avses i artikel 88.2 EG. Av ansökan framgår det nämligen att sökandena avsåg använda dessa uppgifter enbart för att kontrollera att kommissionen inte gjort något fel då den kom fram till att de granskade åtgärderna inte utgjorde stöd.

69 Däremot kan förstainstansrätten pröva talan såvitt avser den andra grunden, avseende åsidosättande av artikel 88.3 EG, samt den tredje, den fjärde, den femte och den sjunde grunden, i den mån man med dessa grunder söker visa att kommissionens prövning under det preliminära granskningsförfarandet var otillräcklig eller ofullständig.

Upptagande till sakprövning av talan såvitt avser den grund som avser att kommissionens prövning var otillräcklig i förhållande till de kriterier som fastställdes i domen i målet Altmark

70 Då kommissionen har hävdatt att det rör sig om en ny grund, ska förstainstansrätten pröva huruvida talan kan prövas såvitt avser den sjunde grunden. Denna grund syftar till att styrka att kommissionens prövning var otillräcklig i förhållande till de kriterier som fastställdes i domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Altmark.

71 Enligt artikel 48.2 i rättegångsreglerna får "[n]ya grunder ... inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet". Talan såvitt avser en grund som utgör en utvidgning av en grund som tidigare – direkt eller underförstått – har åberopats i ansökan och som har ett nära samband med denna kan däremot prövas i sak (förstainstansrättens dom av den 9 mars 1999 i mål T-212/97, Hubert mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-41 och s. II-185, punkt 87, och förstainstansrättens beslut av den 25 juli 2000 i mål T-110/98, RJB Mining mot kommissionen, REG 2000, s. II-2971, punkt 24).

72 I sin replik har sökandena under rubriken "Åsidosättande av de kriterier som fastställdes i domen i målet [Altmark]" gjort gällande att kommissionen gjort en felaktig tolkning av begreppet statligt stöd. Sökandenas argumentation går härvid ut på att kommissionen, i det angripna beslutet, underlåtit att pröva om de kostnader för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som belgiska staten betalat ut ersättning för var desamma eller lägre än motsvarande kostnader hos ett genomsnittligt och välskött företag, vilket krävs enligt domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Altmark. Sökandena vill alltså härigenom göra gällande att den prövning kommissionen gjort inom ramen för förfarandet i artikel 88.3 EG inte gjorde det möjligt för kommissionen att, sedan det preliminära förfarandet avslutats, övervinna de svårigheter som hängde samman med bedömningen av om den ersättning som belgiska staten beviljat La Poste låg på en lämplig nivå.

73 Förstainstansrätten konstaterar att denna grund har ett nära samband med den andra grunden, vilken avser åsidosättande av bestämmelserna i artikel 88.3 EG och nödvändigheten att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG. Genom att påstå att kommissionen inte förfogade över tillräckliga uppgifter för att kunna avgöra om de samhällsomfattande tjänsterna tillhandahållits till en lämplig kostnad, avser sökandena att visa att kommissionen borde ha inlett det formella granskningsförfarandet. Mot bakgrund härav får grunden anses utgöra en underförstådd del av den andra grunden och talan ska därför upptas till prövning i denna del.



*Prövning i sak*

## Parternas argument

— Den andra grunden: Huruvida det var nödvändigt att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG

74 Sökandena anser att kommissionen åsidosatte bestämmelserna i artikel 88.3 EG då den beslutade att inte inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG. Av rättspraxis följer ett krav att inleda det formella granskningsförfarandet när kommissionen har allvarliga svårigheter att göra en bedömning av om ett statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden och kommissionen inte har kunnat övervinna samtliga svårigheter som bedömningen föranlett vid den preliminära granskningen (domstolens dom av den 3 maj 2001 i mål C-204/97, Portugal mot kommissionen, REG 2001, s. I-3175, punkterna 33–35). Den alltför långa tid som den preliminära granskningen tog, omfattningen av de frågor som skulle behandlas under detta förfarande samt innehållet i de handlingar som sammanhänger med detta förfarande och som kommissionen på förstainstansrättens begäran inkommit med visar att ett formellt granskningsförfarande borde ha inletts.

75 Sökandena avser även åberopa punkt 35 i domen i det ovan i punkt 74 nämnda målet Portugal mot kommissionen enligt vilken kommissionen är skyldig att pröva samtliga faktiska och rättsliga omständigheter som den fått kännedom om av tredje man, i synnerhet av företag vars intressen påverkas av det beviljade stödet.

76 Sökandena har slutligen understrukit att de framställningar med begäran om upplysningar som tillställs kommissionen under det preliminära granskningsförfarandet endast kan tjäna till att komplettera anmälan, och att det är först under det

formella granskningsförfarandet som fullständiga upplysningar kan sammanställas. Såväl volymen av inkomna handlingar som omfattningen av kommissionens prövning var i förevarande fall extremt omfattande.

- 77 Kommissionen anser att det ankommer på sökandena att visa att kommissionen stötte på allvarliga svårigheter i sin bedömning av om den anmälda åtgärden var förenlig med den gemensamma marknaden. Det preliminära granskningsförfarandet tog enligt kommissionen inte heller alltför lång tid, och förfarandets längd förklaras av att kommissionen var tvungen att samla in ett stort antal uppgifter och samtidigt var skyldig att ge den belgiska regeringen en viss tidsfrist vid varje tillfälle.

— Den tredje grunden: Huruvida kommissionen gjorde en ofullständig prövning av befrielsen från att betala inkomstskatt för juridiska personer

- 78 Sökandena menar att kommissionen inte kvalificerade åtgärden som statligt stöd endast av den anledningen att La Poste gjort en nettoförlust under perioden 1992–2002. De anser emellertid att granskningen av en åtgärd som kan utgöra ett statligt stöd även ska ske med bedömning av dess framtida verkningar (domstolens dom av den 7 juni 1988 i mål 57/86, Grekland mot kommissionen, REG 1988, s. 2855, punkt 10).

- 79 Kommissionen har påpekat att det angripna beslutet inte syftar till att granska befrielsen från att betala inkomstskatt för juridiska personer utifrån bestämmelserna om statligt stöd, utan endast att fastställa om befrielsen gett La Poste en fördel som ska beaktas vid beräkningen av compensationen mellan de extra nettokostnaderna och samtliga offentliga utgifter.

— Den fjärde grunden: Huruvida kommissionen gjorde en ofullständig prövning av upphävandet av pensionsavsättningar

80 Sökandena anser att belgiska statens fastighetsöverlåtelser utgör en väsentlig ekonomisk förmån, även om fastigheterna inte kan avyttras, och att kommissionen inte prövat denna aspekt i erforderlig utsträckning. La Poste har således förvärvat fastigheter gratis och härmed undvikit stora kostnader för köp och hyra av lokaler.

81 Kommissionen anser att La Poste aldrig fått några faktiska subventioner för att bidra till att täcka de anställdas pensioner, utan endast åtnjutit en ren bokföringsåtgärd beträffande avsättningarna. Som motprestation överlät staten fastigheter som inte kan avyttras. Enligt kommissionen erhöll La Poste inte någon förmån genom att pensionsavsättningarna upphävdes. Att La Poste inte behövde stå för personalens pensioner från och med år 1997 utgjorde däremot en förmån som emellertid kompensades av La Postes skyldighet att betala arbetsgivaravgifter.

— Den femte grunden: Huruvida kommissionen gjorde en ofullständig prövning av möjligheten att åtnjuta statlig garanti för upptagna krediter

82 Sökandena anser att blotta möjligheten för La Poste att erhålla statliga garantier för sina krediter innebär att La Poste gavs finansieringsvillkor som andra företag inte har tillgång till. Kommissionen har för övrigt följt ett resonemang som liknar det som fördes i mål som avsåg de garantier som Förbundsrepubliken Tyskland beviljade offentligägda banker eller de åtaganden som Frankrike gjorde till förmån för Électricité de France. Enligt sökandena har kommissionen inte, i det angripna beslutet, visat på

vilket sätt den mekanism som La Poste kommit i åtnjutande av inte är automatisk. Kommissionen borde därför ha jämfört den årliga premie som La Poste var skyldig att betala till staten med den avgift företaget skulle ha betalat under normala marknadsvillkor.

- 83 Möjligheten att erhålla statliga garantier utgör enligt kommissionen inte statligt stöd, eftersom La Poste kan avstå från garantin. Vid kommissionens bedömning av om åtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden kan inte blotta möjligheten att komma i fråga för statlig garanti likställas med en garanti som verkligen ställts.

— Den sjunde grunden: Huruvida kommissionens granskning var otillräcklig med avseende på de kriterier som fastställdes i domen i målet Altmark

- 84 I sin replik har sökandena gjort gällande att kommissionen gjort en felaktig tolkning av domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Altmark. I den domen fastställde nämligen domstolen att kompensationen för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse endast utgör ett av de kriterier som ska vara uppfyllda för att en ekonomisk förmån inte ska betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 EG. De menar att kommissionen borde ha kontrollerat att tjänsterna av allmänt intresse tillhandahölls till den för kollektivet lägsta kostnaden (domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Altmark, punkt 95), vilket inte synes ha skett i förevarande mål.

- 85 Kommissionen har nöjt sig med att påpeka att sökandena inte åberopat denna grund i ansökan och att talan därför ska avvisas såvitt avser denna grund.

## Förstainstansrättens bedömning

## — Allmänna regler beträffande förfarandet i artikel 88 EG

<sup>86</sup> Det ska här erinras om de allmänna bestämmelserna för granskning av statligt stöd som införts genom fördraget, såsom de har tolkats i rättspraxis (se domen i det ovan i punkt 36 nämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkterna 33–39, förstainstansrättens dom av den 15 september 1998 i mål T-95/96, Gestevisión Telecinco mot kommissionen, REG 1998, s. II-3407, punkterna 49–53, i mål T-11/95, BP Chemicals mot kommissionen, REG 1998, s. II-3235, punkterna 164–166, och av den 15 mars 2001 i mål T-73/98, Prayon-Rupel mot kommissionen, REG 2001, s. II-867, punkterna 39–49).

<sup>87</sup> Kommissionen gör med stöd av artikel 88.3 EG en granskning av planerade statliga stöd som syftar till att ge kommissionen möjlighet att skapa sig en första uppfattning om huruvida stöden är helt eller delvis förenliga med den gemensamma marknaden. Det formella granskningsförfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG syftar till att skydda eventuella berörda parter rättigheter (se punkterna 42 och 43 ovan) och ska dessutom göra det möjligt för kommissionen att få en bild av samtliga omständigheter i målet innan den fattar sitt beslut, i synnerhet genom att låta berörda parter och medlemsstaterna yttra sig (domstolens dom av den 20 mars 1984 i mål 84/82, Tyskland mot kommissionen, REG 1984, s. 1451, punkt 13). Även om kommissionens befogenhet är normbunden när det gäller beslutet att inleda detta förfarande, åtnjuter den ett visst utrymme att vidta en skönsmässig bedömning när den sammanställer och granskar omständigheterna i det enskilda fallet för att avgöra om dessa ger upphov till allvarliga svårigheter. Enligt syftet med artikel 88.3 EG och skyldigheten att iaktta god förvaltningssed, kan kommissionen inleda en dialog med den anmälande staten eller tredje man för att övervinna allvarliga svårigheter som uppkommit under det preliminära granskningsförfarandet (domen i det ovan i punkt 86 nämnda målet Paryon-Rupel mot kommissionen, punkt 45).

- 88 Enligt fast rättspraxis är förfarandet i artikel 88.2 EG oundgängligt då kommissionen har allvarliga svårigheter att bedöma om ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden (domen i det ovan i punkt 87 nämnda målet Tyskland mot kommissionen, punkt 13, domarna i de ovan i punkt 32 nämnda målen Cook mot kommissionen, punkt 29, och Matra mot kommissionen, punkt 33, se även förstainstansrättens dom av den 18 september 1995 i mål T-49/93, SIDE mot kommissionen, REG 1995, s. II-2501, punkt 58).
- 89 Det åligger kommissionen att på grundval av de faktiska och rättsliga omständigheterna i ärendet avgöra om de svårigheter som har förekommit under granskningen av stödåtgärdens förenlighet kräver att ett sådant förfarande inleds (se domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet Cook mot kommissionen, punkt 30). Denna bedömning skall uppfylla tre krav.
- 90 I artikel 88 EG begränsas för det första kommissionens behörighet att avgöra huruvida ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden i slutet av det preliminära granskningsförfarandet till att endast avse åtgärder som inte ger upphov till allvarliga svårigheter, vilket medför att detta villkor är tvingande. Kommissionen kan sålunda inte vägra att inleda det formella förfarandet genom att åberopa andra omständigheter, såsom andra berörda parter intressen, processekonomiska överväganden eller något annat administrativt eller politiskt skäl (domen i det ovan i punkt 86 nämnda målet Prayon-Rupel mot kommissionen, punkt 44).
- 91 När kommissionen stöter på allvarliga svårigheter är den för det andra skyldig att inleda det formella förfarandet och har därvid inte något utrymme för skönsmässig bedömning.

- 92 För det tredje är begreppet allvarliga svårigheter ett objektivi kriterium. För att avgöra om det föreligger sådana svårigheter ska förstainstansrätten på ett objektivi sätt undersöka såväl omständigheterna under vilka den angripna rättsakten fattades som dess innehåll genom att jämföra skälen i beslutet med de upplysningar som kommissionen förfogade över då den avgjorde frågan om det omtvistade stödet var förenligt med den gemensamma marknaden (domen i det ovan i punkt 88 nämnda målet SIDE mot kommissionen, punkt 60). Förstainstansrättens lagenlighetskontroll av om det förelåg allvarliga svårigheter går följaktligen längre än en kontroll av om det gjorts en uppenbart felaktig bedömning (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovan i punkt 32 nämnda målen Cook mot kommissionen, punkterna 31–38, och Matra mot kommissionen, punkterna 34–39, domen i det ovan i punkt 88 nämnda målet SIDE mot kommissionen, punkterna 60–75, domarna i de ovan i punkt 86 nämnda målen BP Chemicals mot kommissionen, punkterna 164–200, och Prayon-Rupel mot kommissionen, punkt 47).
- 93 Sökandena har bevisbördan för att det föreligger allvarliga svårigheter. Denna bevisning kan utgöras av en rad samstämmiga indicier avseende dels hur det preliminära granskningsförfarandet förflöt och dess längd, dels innehållet i det angripna beslutet.
- 94 Den omständigheten att den första granskningen enligt artikel 88.3 EG tar avsevärt mycket längre tid än normalt kan, enligt rättspraxis, tillsammans med andra omständigheter leda till slutsatsen att kommissionen har stött på allvarliga svårigheter vid bedömningen och att den därför borde ha inlett ett förfarande enligt artikel 88.2 EG (domen i det ovan i punkt 87 nämnda målet Tyskland mot kommissionen, punkterna 15 och 17, förstainstansrättens dom av den 10 maj 2000 i mål T-46/97, SIC mot kommissionen, REG 2000, s. II-2125, punkt 102, och domen i det ovan i punkt 86 nämnda målet Paryon-Rupel mot kommissionen, punkt 93).
- 95 Att kommissionen gjorde en otillräcklig eller ofullständig granskning under det preliminära granskningsförfarandet är enligt rättspraxis även ett tecken på att det förelegat allvarliga svårigheter (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet Cook mot kommissionen, punkt 37, domen i det ovan i punkt 74 nämnda målet Portugal mot kommissionen, punkterna 46–49, domen i det ovan i punkt 88 nämnda målet SIDE mot kommissionen, punkterna 61, 67 och 68, samt domen i det ovan i punkt 86 nämnda målet Paryon-Rupel mot kommissionen, punkt 108).

— Huruvida det förelåg tecken, såsom längden på och omständigheterna kring det preliminära granskningsförfarandet, på att allvarliga svårigheter förelåg

- 96 Det ankommer för det första på förstainstansrätten att undersöka om längden på och omständigheterna kring det preliminära granskningsförfarandet utgör tecken på allvarliga svårigheter, och därvid kontrollera om det av kommissionen ledda förfarandet tagit avsevärt mycket längre tid än vad som normalt krävs för en preliminär granskning enligt artikel 88.3 EG.
- 97 Vad för det första beträffar den tid som förflöt mellan anmälan av stödprojektet och det beslut kommissionen fattade efter det preliminära granskningsförfarandet, erinrar förstainstansrätten om att det i artikel 4.5 i förordning nr 659/1999 föreskrivs en tidsfrist på två månader för detta förfarande vilken kan förlängas genom en ömsesidig överenskommelse eller om kommissionen behöver kompletterande upplysningar.
- 98 Stödet i förevarande mål anmäldes till kommissionen av belgiska staten den 5 december 2002, och det angripna beslutet antogs den 23 juli 2003, det vill säga lite mer än sju månader senare. Under denna period anordnades tre möten, den 12 december 2002, den 6 februari och den 3 april 2003, mellan kommissionen och de belgiska myndigheterna. Under samma period tillställde kommissionen Konungariket Belgien en begäran om upplysningar vid tre tillfällen: den 23 december 2002, den 3 mars och den 5 maj 2003. Tidslängden sju månader överstiger på ett uppenbart sätt den tidsfrist som kommissionen, i princip, är skyldig att iaktta för att slutföra sin preliminära granskning.
- 99 Vad för det andra gäller omständigheterna kring förfarandet finns det anledning att precisera att i enlighet med syftet med artikel 88.3 EG och skyldigheten att iaktta god förvaltnings sed, kan kommissionen under det preliminära granskningsförfarandet komma att begära kompletterande upplysningar av den anmälande staten (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet *Matra mot*



kommissionen, punkt 38). Även om sådana kontakter inte utgör ett bevis på att det föreligger allvarliga svårigheter kan de, tillsammans med längden på den preliminära granskningen, utgöra ett tecken härpå.

- 100 Som en åtgärd för processledning begärde förstainstansrätten att kommissionen skulle inkomma med de framställningar med begäran om upplysningar som kommissionen hade tillställt de belgiska myndigheterna den 23 december 2002, den 3 mars och den 5 maj 2003 samt belgiska statens svar av den 28 januari, den 3 april och den 13 juni 2003. Vidare begärde förstainstansrätten att kommissionen skulle inkomma med protokollen från de möten som anordnades med de belgiska myndigheterna den 12 december 2002, den 6 februari och den 3 april 2003.
- 101 Det finns anledning att fästa uppmärksamhet vid flera omständigheter som framgår av de handlingar kommissionen inkommit med. Det framgår inledningsvis av dessa handlingar att omfattningen av kommissionens preliminära granskning var mycket omfattande. Mötena och informationsutbytet mellan kommissionen och de belgiska myndigheterna avsåg nämligen inte bara den anmälda åtgärden, utan även kapitaltillskott som skett år 1997 men som inte anmälts till kommissionen, huruvida det förekommit korsvisa subventioner mellan den allmännyttiga verksamheten och konkurrensutsatt verksamhet samt det särskilda skattesystem som var tillämpligt för La Poste. Vissa av dessa omständigheter återfinns emellertid inte i det angripna beslutet.
- 102 Handlingarna styrker vidare att kommissionen vid ett flertal tillfällen under det preliminära granskningsförfarandet betonade ärendets komplexitet, särskilt i protokollet från mötet den 12 december 2002. I detta protokoll anges att ”med hänsyn till La Postes komplicerade situation, särskilt tidigare, och dess behov av rättssäkerhet, i synnerhet inför en eventuell privatisering, påpekar kommissionen att det var nödvändigt att inleda förfarandet”. Även vid mötet den 6 februari 2003 påtalade kommissionen att ärendet var komplicerat.

- 103 Av handlingarna framgår även att kommissionen under flera månader tvekade om vilken rättslig grund den skulle tillämpa för sitt beslut. Redan vid det första mötet den 12 december 2002 framhöll kommissionen att ”ett godkännande av stödet från dess sida kunde ta sig flera olika former, nämligen som ett beslut vari de aktuella åtgärderna kvalificeras som inte utgörande något stöd, som stöd till den offentliga sektorn eller som ett omstruktureringsstöd”. Vid det andra mötet den 6 februari 2003, och efter ett skriftligt informationsutbyte, ställde kommissionen sig fortfarande frågan om det var lämpligt att grunda sitt tillvägagångssätt på en privat investerares agerande i en marknadsekonomi, det vill säga på artikel 87 EG, eller på artikel 86.2 EG. Såsom framgår av protokollet från mötet den 12 december 2002 framhöll de belgiska myndigheterna att de absolut föredrog den förstnämnda lösningen, och de önskade framhålla idén med en investering som ger avkastning. Kommissionen verkade däremot tvivla på La Postes agerande då bolaget utvecklade sin konkurrensutsatta verksamhet. Detta framgår av protokollet från mötet den 6 februari 2003 samt av att kommissionen vid flera tillfällen begärde upplysningar beträffande utvecklingsmöjligheterna för La Postes verksamhet.
- 104 Av protokollet från mötet den 6 februari 2003 går det dessutom att utläsa att de belgiska myndigheterna insisterade på att det var nödvändigt att erhålla ett beslut från kommissionen inom en kort tidsfrist på grund av att en valperiod löpte ut den 18 maj 2003, som hade kunnat innebära att det planerade kapitaltillskottet påverkades.
- 105 Slutligen verkar kommissionen ha velat undvika att skicka en tredje begäran om upplysningar, då det av protokollet från mötet den 6 februari 2003 framgår att kommissionens ombud ”skulle försöka att i möjligaste mån, trots ärendets komplexitet, vara så fullständig som möjligt i den andra förteckningen med frågor för att undvika en tredje begäran om upplysningar”. Kommissionen lyckades emellertid inte härmed utan skickade den tredje och sista begäran om upplysningar till de belgiska myndigheterna den 5 maj 2003. Begäran avsåg ett icke ringa antal omständigheter, såsom till exempel utvecklingsmöjligheterna för La Postes verksamhet, dess ekonomiska utsikter, exakt hur stor del av den allmännyttiga verksamheten som skulle utgöras av allmännyttiga ekonomiska tjänster, hur stor del av den beviljade investeringen som skulle användas för samhällsomfattande tjänster, risken med att 85 procent av dotterbolagens resultat koncentreras till två verksamheter samt att det skulle beaktas att avsättningar för förtidspensioner skulle komma att återupptas.

106 Det följer av samtliga ovan angivna omständigheter att kommissionens förfarande, i förevarande fall, uppenbart översteg vad som normalt krävs för en första granskning enligt bestämmelserna i artikel 88.3 EG, vilket utgör ett övertygande tecken på att det förelåg allvarliga svårigheter.

107 Förstainstansrätten ska därför nu undersöka om det även finns några omständigheter i det angripna beslutets innehåll som kan utgöra tecken på att kommissionen stött på allvarliga svårigheter vid sin granskning av de berörda åtgärderna.

— Huruvida granskningen av upphävandet av pensionsavsättningarna i det angripna beslutet var otillräcklig

108 Det ska erinras om att La Poste gjorde en avsättning på 100 miljoner euro år 1992 då företaget blev fristående för att täcka en del av de pensioner som de anställda förvärvat rätt till under åren 1972–1992. Som motprestation överlät belgiska staten fastigheter som var nödvändiga för att bedriva allmännyttig verksamhet men som därför inte kunde avyttras. När posttjänstemännens pensionssystem enligt deras tjänsteföreskrifter anpassades till det allmänna pensionssystemet år 1997, överfördes avsättningen, som aldrig varit föremål för uttag sedan den infördes, till överskottsreserven.

109 Det framgår dock av det angripna beslutet och de handlingar som kommissionen inkommit med på förstainstansrättens begäran att kommissionen inte fick några upplysningar som skulle ha möjliggjort för den att göra en bedömning med tillämpning av artikel 87 EG av belgiska statens fastighetsöverlåtelse till La Poste, trots att en sådan åtgärd skulle ha kunnat innebära en förmån. Kommissionen fattade det angripna

beslutet utan att förfoga över omständigheter som skulle ha gjort det möjligt för den att uppskatta den förmån det innebär att ha gratis tillgång till fastigheter. Kommissionen borde ha gjort en fördjupad granskning av verkan av denna åtgärd innan den avgjorde om den utgjorde statligt stöd.

- 110 Den omständigheten att kommissionen inte hade möjlighet att göra en tillräckligt ingående granskning av belgiska statens fastighetsöverlåtelse till La Poste under det preliminära granskningsförfarandet utgör således ytterligare ett tecken på att det förelåg allvarliga svårigheter.

— Huruvida granskningen, i det angripna beslutet, av kostnaden för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse var otillräcklig

- 111 Sökandenas argument att kommissionen inte undersökt kostnaden för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse grundas på de villkor domstolen fastställde i domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Altmark, vilken avkunnades efter det att det angripna beslutet antagits. Kommissionen kunde således inte känna till dess innehåll då den fattade sitt beslut.

- 112 Det måste konstateras att domstolen inte begränsade rättsverkningarna av uttalandena i domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Altmark i tiden. I avsaknad av en sådan tidsmässig begränsning är följaktligen dessa uttalanden, vilka följer av en tolkning av artikel 87.1 EG, helt och hållet tillämpliga på den faktiska och rättsliga situationen i förevarande mål, såsom situationen framstod när kommissionen antog det angripna beslutet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 12 februari 2008 i mål T-289/03, BUPA m.fl. mot kommissionen, REG 2008, s. II-81, punkt 158).

- 113 I detta sammanhang erinrar förstainstansrätten om att den tolkning som domstolen gör av en gemenskapsrättslig bestämmelse endast klargör och preciserar innebörden och räckvidden av denna bestämmelse, såsom den skulle ha tolkats och tillämpats från och med sitt ikraftträdande. Av detta följer att en sålunda tolkad bestämmelse kan och ska tillämpas av domstolarna även beträffande rättsförhållanden som har uppkommit före meddelandet av den aktuella domen. Det är endast i undantagsfall som domstolen, med tillämpning av en i gemenskapens rättsordning ingående allmän rättssäkerhetsprincip, kan se sig nödsakad att begränsa de berördas möjlighet att åberopa en bestämmelse som den har tolkat, i syfte att ifrågasätta rättsförhållanden som har etablerats i god tro. En sådan begränsning kan dessutom endast tillåtas i den dom varigenom den begärda tolkningen meddelas (se, för ett liknande resonemang och analogt, domstolens dom av den 15 mars 2005 i mål C-209/03, Bidar, REG 2005, s. I-2119, punkterna 66 och 67, av den 6 mars 2007 i mål C-292/04, Meilicke m.fl., REG 2007, s. I-1835, punkterna 34–36 och där angiven rättspraxis). Förstainstansrätten anser att dessa överväganden, vilka följer av en rättspraxis som i synnerhet avser den nationella domstolens skyldighet att tillämpa gemenskapsrätten, med vederbörliga ändringar är tillämpliga på gemenskapsinstitutionerna när dessa i sin tur ska genomföra bestämmelser i gemenskapsrätten som varit föremål för en senare tolkning av domstolen (domen i det ovan i punkt 112 nämnda målet BUPA m.fl. mot kommissionen, punkt 159).
- 114 Förstainstansrätten ska nu undersöka om kommissionen gjorde en prövning som gjorde det möjligt för den att avgöra om nivån på den ersättning som betalades till La Poste hade fastställts på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag, utrustat med lämpliga och tillräckliga medel som är för att fullgöra de allmännyttiga tjänster som företaget ålagts, skulle ha åsamkats för att fullgöra sina skyldigheter. Härvid ska hänsyn tas till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst för fullgörandet av dessa skyldigheter (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Altmark, punkt 93).
- 115 Det följer av såväl det angripna beslutet som av skriftväxlingen mellan kommissionen och de belgiska myndigheterna och protokollen från mötena dem emellan att kommissionen inte vid något tillfälle kontrollerat om de tjänster av allmänt intresse som La Poste tillhandahöll tillhandahölls till samma kostnad som ett genomsnittligt och välskött företag skulle ha gjort, i enlighet med den princip som fastställdes i domen i det ovan i punkt 45 nämnda målet Altmark. För att komma fram till slutsatsen att de granskade åtgärderna inte utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG,

utgick kommissionen endast ifrån det negativa saldot som uppstått sedan samtliga aspekter av över- respektive underkompensationen av den extra kostnaden för att tillhandahålla tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse hade beaktats.

- 116 Mot denna bakgrund finner förstainstansrätten att kommissionen inte gjort någon prövning av La Postes kostnad för att tillhandahålla tjänsterna av allmänt intresse, jämförd med motsvarande kostnad för ett genomsnittligt företag, som skulle ha gjort det möjligt för kommissionen att i förekommande fall nå slutsatsen att de granskade åtgärderna inte utgjorde statligt stöd.
- 117 Den omständigheten att kommissionen under det preliminära granskningsförfarandet inte kunde göra en fullständig granskning såvitt avser bedömningen av om den ersättning som belgiska staten utbetalade till La Poste var lämplig, utgör ytterligare ett tecken på att det förekom allvarliga svårigheter.
- 118 Prövningen av den andra, den fjärde och den sjunde grunden, avseende att kommissionens undersökning under det preliminära granskningsförfarandet var otillräcklig eller ofullständig, visar att det föreligger en rad objektiva och samstämmiga omständigheter som visar att kommissionen fattade det angripna beslutet trots att det förelåg allvarliga svårigheter. Dessa omständigheter utgörs både av det preliminära granskningsförfarandets tidsutdräkt, av handlingar av vilka det framgår att granskningen var såväl omfattande som komplicerad och av det angripna beslutets delvis ofullständiga och otillräckliga innehåll. Utan att det finns anledning att pröva den tredje och den femte grunden, varigenom sökandena försöker visa att kommissionens prövning kan ha varit ofullständig eller otillräcklig vad gäller befrielsen från att betala inkomstskatt för juridiska personer och möjligheten att få statliga garantier för upptagna krediter, finner förstainstansrätten således att bedömningen av om den anmälda åtgärden var förenlig med den gemensamma marknaden gav upphov till allvarliga svårigheter som borde ha föranlett kommissionen att inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 EG.

119 Det angripna beslutet ska därför ogiltigförklaras.

## Rättegångskostnader

120 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom kommissionen har tappat målet, ska kommissionen bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Kommissionens beslut K(2003) 2508 slutligt av den 23 juli 2003, att inte göra några invändningar med anledning av det preliminära granskningsförfarandet enligt artikel 88.3 EG som inletts beträffande flera åtgärder vidtagna av belgiska myndigheter till förmån för det offentligägda belgiska postföretaget La Poste SA, ogiltigförklaras.**

- 2) Kommissionen ska bära sin egen rättegångskostnad och ersätta de rättegångskostnader som förorsakats Deutsche Post AG och DHL International.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 februari 2009.

Underskrifter



## Innehållsförteckning

Bakgrund . . . . .	II - 204
Det preliminära granskningsförfarandet . . . . .	II - 206
Det angripna beslutet . . . . .	II - 207
Åtgärd 1: Befrielse från att betala inkomstskatt för juridiska personer . . . . .	II - 208
Åtgärd 2: Upphävande av pensionsavsättningar år 1997 . . . . .	II - 209
Åtgärd 3: Statlig garanti för krediter som bolaget tagit upp . . . . .	II - 209
Åtgärd 4: Befrielse från att betala fastighetsskatt på fastigheter som används för allmännyttiga ändamål . . . . .	II - 210
Åtgärd 5: Överkompensation av finansiella tjänster av allmänintresse i det första avtalet om förvaltning (1992–1997) . . . . .	II - 210
Åtgärd 6: Icke anmälda kapitaltillskott som gjordes år 1997 med ett totalt belopp på 62 miljoner euro . . . . .	II - 210
Förfarandet och parternas yrkanden . . . . .	II - 211
Rättslig bedömning . . . . .	II - 213
Upptagande till sakprövning . . . . .	II - 213
Talerätten . . . . .	II - 213
— Parternas argument . . . . .	II - 213
— Förstainstansrättens bedömning . . . . .	II - 216
Berättigat intresse av att få saken prövad . . . . .	II - 222
— Parternas argument . . . . .	II - 222
— Förstainstansrättens bedömning . . . . .	II - 223
Föremålet för förstainstansrättens kontroll samt huruvida talan såvitt avser de grunder som åberopats kan upptas till prövning . . . . .	II - 224
Föremålet för förstainstansrättens kontroll . . . . .	II - 224
Upptagande till sakprövning av talan såvitt avser den grund som avser att kommissionens prövning var otillräcklig i förhållande till de kriterier som fastställdes i domen i målet Altmark . . . . .	II - 225
	II - 243

Prövning i sak . . . . .	II - 227
Parternas argument . . . . .	II - 227
— Den andra grunden: Huruvida det var nödvändigt att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG . . . . .	II - 227
— Den tredje grunden: Huruvida kommissionen gjorde en ofullständig prövning av befrielsen från att betala inkomstskatt för juridiska personer . . . . .	II - 228
— Den fjärde grunden: Huruvida kommissionen gjorde en ofullständig prövning av upphävandet av pensionsavsättningar . . . . .	II - 229
— Den femte grunden: Huruvida kommissionen gjorde en ofullständig prövning av möjligheten att åtnjuta statlig garanti för upptagna krediter . . . . .	II - 229
— Den sjunde grunden: Huruvida kommissionens granskning var otillräcklig med avseende på de kriterier som fastställdes i domen i målet Altmark . . . . .	II - 230
Förstainstansrättens bedömning . . . . .	II - 231
— Allmänna regler beträffande förfarandet i artikel 88 EG . . . . .	II - 231
— Huruvida det förelåg tecken, såsom längden på och omständigheterna kring det preliminära granskningsförfarandet, på att allvarliga svårigheter förelåg . . . . .	II - 234
— Huruvida granskningen av upphävandet av pensionsavsättningarna i det angripna beslutet var otillräcklig . . . . .	II - 237
— Huruvida granskningen, i det angripna beslutet, av kostnaden för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse var otillräcklig . . . . .	II - 238
Rättegångskostnader . . . . .	II - 241